PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. sausio 22 d.*

Byloje T-316/07

Commercy AG, įsteigta Veimare (Vokietija), iš pradžių atstovaujama advokato F. Jaschke, vėliau – advokatų S. Grosse ir I. Müller,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą S. Schäffner,

atsakovę,

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

* Proceso kalba: vokiečių.

easyGroup IP Licensing Ltd, įsteigtai Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujamai advokatų T. Koerl ir S. Möbus,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2007 m. birželio 19 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1295/2006-2), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Commercy AG* ir *easyGroup IP Licensing Ltd*,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras (pranešėjas), teisėjai M. Prek ir V. Ciucă,

posėdžio sekretorė C. Kantza, administratorė,

susipažinęs su 2007 m. rugpjūčio 20 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2008 m. sausio 7 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu VRDT atsakymu į ieškinį,

susipažinęs su 2007 m. gruodžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį,

susipažinęs su 2008 m. rugsėjo 18 d. ieškovės pateiktu teisinės pagalbos prašymu,

įvykus 2008 m. rugsėjo 18 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į 2008 m. spalio 2 d. VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktas rašytines pastabas dėl ieškovės teisinės pagalbos prašymo,

atsižvelgęs į 2008 m. spalio 9 d. pirmininko sprendimą baigti žodinę proceso dalį,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2000 m. rugsėjo 21 d. įstojusi į bylą šalis *easyGroup IP Licensing Ltd* pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146)

pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo „easyHotel“.

3 Prekės ir paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9, 16, 25, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41 ir 42 klasėms.

4 2004 m. birželio 30 d. Bendrijos prekių ženklas buvo įregistruotas numeriu 1866706 visoms paraiškoje įregistruoti nurodytoms prekėms ir paslaugoms.

5 2005 m. vasario 11 d. ieškovė *Commercy AG* pagal Reglamento Nr. 40/94 55 straipsnį pateikė prašymą pripažinti nagrinėjamo prekių ženklo registraciją negaliojančia. Buvo remiamasi šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies a punkte ir to paties reglamento 8 straipsnio 1 dalyje numatytais pagrindais.

6 Prašymas pripažinti registraciją negaliojančia buvo grindžiamas ankstesniu žodiniu nacionaliniu prekių ženklu EASYHOTEL, Vokietijoje įregistruotu įvairioms prekėms ir

paslaugoms, priklausančioms 9 ir 42 klasėms, pagal kiekvieną iš jų apibūdinamoms taip:

— 9 klasė: „Kompiuterių programinė įranga, naudojama kuriant atskiras nuo platformos nepriklausančias internetines parduotuves ir autorines sistemas internete, iš esmės skirtas viešbučio kambariams rezervuoti, užsakyti ir už juos apmokėti“;

— 42 klasė: „Kompiuterių programinės įrangos tobulinimas ir projektavimas, daugiausia internetinėms parduotuvėms ir autorinėms sistemoms internete, skirtoms viešbučio kambariams rezervuoti, užsakyti ir už juos apmokėti“.

7 Prašymas pripažinti registraciją negaliojančia pateiktas dėl visų prekių ženklu, dėl kurio kilo ginčas, žymimų prekių ir paslaugų.

8 2005 m. vasario 12 d. įstojusi į bylą šalis pagal Reglamento Nr. 40/94 49 straipsnį atsisakė prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, prekių ir paslaugų, priklausančių 9 ir 38 klasėms, ir iš dalies – paslaugų, priklausančių 42 klasei, kurioms buvo įregistruotas šis prekių ženklas, atžvilgiu. VRDT šį atsisakymą įregistravo 2005 m. birželio 28 dieną.

9 Po šio atsisakymo 39 ir 42 klasėms priklausančios paslaugos, kurios žymimos prekių ženklu, dėl kurio kilo ginčas, visų pirma apima paslaugas, kurios pagal 39 ir 42 klases apibūdinamos taip:

— 39 klasė: „Informavimo paslaugos, susijusios su visomis vežimo paslaugomis, įskaitant informavimo paslaugas, teikiamas prisijungiant prie tinklo ir pasinaudojant kompiuterių duomenų baze ar internetu; kelionių rezervavimo ir užsakymo paslaugos, teikiamos žiniatinkliu“;

— 42 klasė: „Kompiuterinės viešbučio kambarių rezervavimo paslaugos“.

10 Nusprendęs, kad nėra įvykdyta viena iš sąlygų, reikalingų, kad būtų taikomas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas, būtent susijusi su prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimų prekių ir paslaugų tapatumu ar panašumu, 2006 m. liepos 31 d. Sprendimu Anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia.

11 2006 m. rugsėjo 29 d. ieškovė pagal Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsnius pateikė apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo, nes šis skyrius atmetė prašymą pripažinti nagrinėjamo prekių ženklo registraciją negaliojančia paslaugų, priklausančių 39 ir 42 klasėms, atžvilgiu. Ieškovė rėmėsi tuo, kad ankstesniu prekių ženklu žymimos šio sprendimo 6 punkte nurodytos prekės ir paslaugos, priklausančios 9 ir 42 klasėms, ir nagrinėjamu prekių ženklu žymimos paslaugos, priklausančios 39 bei 42 klasėms ir nurodytos šio sprendimo 9 punkte, yra panašios.

12 2007 m. birželio 19 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas), apie kurį kitą dieną buvo pranešta ieškovei, Antroji apeliacinė taryba atmetė ieškovės apeliaciją ir paliko galioti Anuliavimo skyriaus sprendimą.

13 Iš esmės Apeliacinė taryba nusprendė, kad aptariamos prekės ir paslaugos nėra tapačios ar panašios, todėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas neturi būti taikomas.

Šalių reikalavimai

14 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo panaikinti prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, registraciją.

15 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl teisinės pagalbos prašymo

16 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 94 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą teisinė pagalba visiškai ar iš dalies padengia su konsultacijomis ir atstovavimu Pirmosios instancijos teisme susijusias išlaidas. Šias išlaidas apmoka Pirmosios instancijos teismo kasa. 2 dalyje taip pat numatyta, kad kiekvienas fizinis asmuo, kuris dėl savo ekonominės padėties iš dalies arba visiškai negali atlyginti 1 dalyje nurodytų išlaidų, turi teisę naudotis teisine pagalba.

17 Iš šių nuostatų matyti, kad toks kaip *Commercy* juridinis asmuo negali naudotis teisine pagalba.

18 Tačiau per posėdį ieškovės atstovas teigė, kad šioje byloje ieškovu turi būti laikomas B., kuris, būdamas administratoriumi bankroto procedūroje, pradėtoje dėl *Commercy* bendrovės turto, pateikė ieškinį. Kadangi B. yra fizinis asmuo, jis turi teisę naudotis teisine pagalba.

19 Šiam argumentui negalima pritarti. Iš tikrųjų iš VRDT vykusios procedūros medžiagos, pagal Procedūros reglamento 133 straipsnio 3 dalį perduotos Pirmosios instancijos teismui, matyti, kad ginčijamą prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, pasinau-

dodamas minėtu statusu, pateikė B. Tačiau VRDT teisingai nagrinėjo šį prašymą taip, lyg jis būtų pateiktas *Commercy* bendrovės, kuri yra ankstesnio prekių ženklo savininkė, vardu.

20 Iš tikrųjų B. vardu pateiktą prašymą pripažinti registraciją negaliojančia VRDT turėtų pripažinti nepriimtinu. Iš Reglamento Nr. 40/94 55 straipsnio 1 dalies b punkto ir šio reglamento 42 straipsnio 1 dalies ir 52 straipsnio 1 dalies matyti, kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, kuriame remiamasi to paties reglamento 8 straipsnio 1 dalimi, gali pateikti tik ankstesnių prekių ženklų, kuriais grindžiamas šis prašymas, savininkai arba jų įgalioti licencijų turėtojai. Tačiau komercinės bendrovės bankroto procedūros administratorius neatitinka nė vienos iš šių dviejų kategorijų.

21 Apeliacija Apeliacinėje taryboje ir ieškinys Pirmosios instancijos teisme taip pat turi būti laikomi pateiktais *Commercy*. Iš tikrųjų kadangi prašymas pripažinti registraciją negaliojančia buvo nagrinėjamas taip, lyg jis būtų pateiktas *Commercy*, jeigu būtų aiškinama, kad minėtą apeliaciją ir ieškinį pateikė B., šią apeliaciją ir ieškinį reikėtų atmesti remiantis tuo, kad, priešingai nei numatyta Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnyje ir 63 straipsnio 4 dalyje, juos pateikė asmuo, neturintis teisės ginčyti šioje apeliacijoje ir ieškinyje nurodytų, būtent Anuliavimo skyriaus ir Apeliacinės tarybos, sprendimų.

22 Tačiau ieškovė tvirtina, kad Vokietijos proceso teisės nuostatose numatyta, jog bankroto procedūros administratorius savo, o ne fizinio ar juridinio asmens, kuriam pradėta aptariama bankroto procedūra, vardu gali kreiptis į teismą kaip „Partei kraft Amtes“.

23 Šiam argumentui negalima pritarti. Be to, kad Vokietijos proceso teisės nuostatos šioje byloje nėra svarbios, nes procesą Pirmosios instancijos teisme reglamentuoja Procedūros reglamentas, užtenka pabrėžti, kad šiuo argumentu, kuris susijęs tik su teismo procesu, nėra paneigiama išvada, jog tam, kad būtų priimtinas, prašymas pripažinti registraciją negaliojančia VRDT turėjo būti pateiktas *Commercy* bendrovės vardu. Taigi, kaip buvo minėta anksčiau, jeigu prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikė ši bendrovė, būtent ji, prireikus atstovaujama bankroto administratoriaus, turi teisę ginčyti Anuliavimo skyriaus ir Apeliacinės tarybos sprendimus.

24 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad kadangi šioje byloje ieškovė yra juridinio asmens statusą turinti *Commercy* bendrovė, jai negali būti suteikta teisinė pagalba.

25 Bet kuriuo atveju, net jeigu šioje byloje ieškovu turėtų būti laikomas B., teisinės pagalbos prašymas taip pat negalėtų būti patenkintas.

26 Iš tikrųjų teisinės pagalbos prašyme ieškovė teigia, kad, siekiant įvertinti šio prašymo pagrįstumą, reikia atsižvelgti į *Commercy* bendrovės, o ne į jos bankroto administratoriaus ekonominę padėtį. Kaip dėl šio prašymo pateiktose rašytinėse pastabose tvirtina VRDT, ieškovės teiginys paremtas *Zivilprozessordnung* (Vokietijos civilinio proceso kodekso) 116 straipsnio 1 dalimi, kurioje numatyta, kad teisinė pagalba gali būti suteikta „Partei kraft Amtes“, kai jos administruojamo turto neužtenka, kad būtų padengtos teismo proceso išlaidos.

27 Taigi šiuo atžvilgiu užtenka pažymėti, kad Procedūros reglamente nėra jokios nuostatos, kuri būtų analogiška *Zivilprozessordnung* 116 straipsnio 1 daliai, ir jame aiškiai numatyta, kad teisinė pagalba suteikiama tik fiziniams asmenims, atsižvelgiant į jų asmeninę ekonominę padėtį.

28 Be to, reikia pastebėti, kad per posėdį atsakydamas į Pirmosios instancijos teismo klausimą ieškovės atstovas pareiškė, kad jeigu ieškinys būtų atmestas ir ieškovei būtų nurodyta padengti išlaidas, jos būtų padengtos iš *Commercy* bendrovės turto, o ne iš B. asmeninių lėšų. Šis pareiškimas buvo įrašytas į teismo posėdžio protokolą.

29 Šiomis aplinkybėmis, jeigu šioje byloje būtų patenkintas teisinės pagalbos prašymas, faktiškai tai reikštų, kad ši pagalba būtų suteikta juridiniam asmeniui pažeidžiant Procedūros reglamento 94 straipsnio 2 dalį.

30 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, teisinės pagalbos prašymas turi būti atmestas.

Dėl ieškinio

31 Ieškovė prašo panaikinti nagrinėjamo prekių ženklo registraciją. Grįsdama šį prašymą, ieškinyje ji remiasi vieninteliu ieškinio pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies a punkto ir to paties reglamento 8 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu. Ji tvirtina, kad, atsižvelgiant į prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, tapatumą,

yra galimybė juos supainioti, nes, priešingai nei ginčijamame sprendime nusprendė Apeliacinė taryba, aptariamos prekės ir paslaugos bent šiek tiek panašios.

32 Tačiau per posėdį ieškovės atstovas patikslino, kad dėl rašybos klaidos ieškinyje pateiktame vieninteliame ieškinio pagrinde nurodoma Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies a punkto nuostata, o ne šio straipsnio 1 dalies b punkto nuostata, kuri yra svarbi šioje byloje. Kitos šalys pareiškė, kad dėl šio patikslinimo neprieštarauja. Šie pareiškimai buvo įrašyti į teismo posėdžio protokolą.

33 Visų pirma VRDT ir įstojusi į bylą šalis remiasi tuo, kad vienintelis ieškovės reikalavimas nepriimtinas, nes Pirmosios instancijos teismas pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 3 dalį nėra kompetentingas panaikinti prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, registraciją arba nurodyti, kad tai padarytų VRDT.

34 Subsidiariai VRDT ir įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą, jog aptariamos prekės ir paslaugos nėra tapačios ar panašios, todėl šioje byloje neturi būti taikomas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas.

35 Pirmosios instancijos teismas mano, kad prieš prireikus nagrinėjant, ar ieškinys priimtinas, kaip tai pirmiausia ginčija VRDT ir įstojusi į bylą šalis, visų pirma tikslinga nuspręsti dėl bylos esmės, t. y. dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo atsižvelgiant į ieškovės vieninteliame ieškinio pagrinde pateiktus argumentus.

36 Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad, padavus prašymą VRDT, Bendrijos prekių ženklo registracija paskelbiama negaliojančia, jeigu yra 8 straipsnio 2 dalyje minimas ankstesnis prekių ženklas ir tenkinamos to straipsnio 1 arba 5 dalyje keliamos sąlygos.

37 Šio reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punktas taikomas, jeigu yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas, dėl šio prekių ženklo ir nagrinėjamo prekių ženklo panašumo ar tapatumo arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo.

38 Pagal šio reglamento 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį „ankstesni prekių ženklai“ reiškia būtent prekių ženklus, įregistruotus valstybėje narėje, kurių paraiškos padavimo data yra ankstesnė už Bendrijos prekių ženklo paraiškos datą.

39 Šiuo atveju tiek Anuliavimo skyrius, tiek Apeliacinė taryba pripažino, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs. Tačiau jie nusprendė, kad aptariamos prekės ir paslaugos nebuvo tapačios ar panašios, todėl prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, registracija suderinama su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalimi.

40 Grįsdama vienintelį ieškinio pagrindą, ieškovė ginčija šią išvadą tvirtindama, kad ji padaryta per siaurai aiškinant Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Ieškovė pastebi, kad pagal teismų praktiką ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad jeigu, kaip šioje byloje, prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs, tarp aptariamų prekių ar paslaugų turėtų būti labai didelis skirtumas, kad galima būtų atmesti bet kokią galimybę supainioti.

41 Pagal teismų praktiką visuomenės suklaidinimo galimybės Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme vertinimas turi būti visapusiškas, atsižvelgiant į visus nagrinėjamai bylai svarbius veiksnius. Šis visapusiškas vertinimas reiškia, kad tarp veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama, būtų tam tikras ryšys, t. y. kad nedidelį panašumo tarp prekių ar paslaugų, kurios žymimos prekių ženklais, laipsnį būtų galima kompensuoti dideliu panašumo tarp prekių ženklų laipsniu, ir atvirkščiai (žr. 2008 m. balandžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ferrero Deutschland prieš VRDT ir Cornu*, C-108/07 P, nepaskelbta Rinkinyje, 44 bei 45 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

42 Taip pat buvo nuspręsta, kad siekiant taikyti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą galimybė supainioti reiškia, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs arba panašūs ir kad prekės ar paslaugos, kurioms jie skirti, yra tapačios arba panašios. Šios sąlygos yra kumuliacinės (šiuo klausimu žr. 2004 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vedial prieš VRDT*, C-106/03 P, Rink. p. I-9573, 51 punktą ir 2007 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Il Ponte Finanziaria prieš VRDT*, C-234/06 P, Rink. p. I-7333, 48 punktą).

43 Todėl norint taikyti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą, net jeigu prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs, būtina įrodyti, kad egzistuoja prekių ar paslaugų, kurioms jie skirti, panašumas (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo nutarties *Alecansan prieš VRDT*, C-196/06 P, nepaskelbta Rinkinyje, 24 punktą ir 2007 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mülhens prieš VRDT – Minoronzoni* (TOSCA BLU), T-150/04, Rink. p. II-2353, 27 punktą).

44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir kadangi nėra ginčijama, jog prekės, dėl kurių kilo ginčas, yra tapačios, norint išnagrinėti vienintelį ieškovės ieškinio pagrindą, reikia patikrinti, ar Apeliacinės tarybos ginčijamame sprendime (padaryta) išvada, kad

aptariamos prekės ir paslaugos nėra panašios, yra teisinga, ir šiuo klausimu išnagrinėti ieškovės argumentus, iš esmės susijusius su tuo, kad minėtos prekės ir paslaugos bent šiek tiek panašios.

45 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką siekiant įvertinti prekių ir paslaugų panašumą, reikia atsižvelgti į visus svarbius šių prekių ar paslaugų ryšį apibūdinančius veiksnius. Šie veiksniai visų pirma apima jų rūšį, paskirtį, naudojimą bei tai, ar jos yra konkuruojančios tarpusavyje, ar papildančios vienos kitas (2006 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sunrider prieš VRDT*, C-416/04 P, Rink. p. I-4237, 85 punktas ir šio sprendimo 43 punkte minėtos nutarties *Alecansan prieš VRDT* 28 punktas).

46 Šiuo atveju Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 18–21 punktuose palygino aptariamas prekes ir paslaugas. Ji pabrėžė, kad aptariamos ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos yra interneto svetainės sudėtinės dalys arba padeda tokioje svetainėje sukurti viešbučio kambarių rezervavimo, užsakymo ir sumokėjimo už juos sistemą ir suteikti įmonei galimybę įdiegti šią priemonę internete. Apeliacinės tarybos teigimu, jos skiriasi nuo prekių ženklu, dėl kurio kilo ginčas žymimų nagrinėjamų paslaugų, kurios iš esmės yra informavimo apie keliones bei viešbučio kambarius ir jų rezervavimo bei sumokėjimo už juos paslaugos, kuriomis plačiajai visuomenei siekiama suteikti galimybę profesiniais, poilsio ar bet kokiais kitais tikslais rezervuoti viešbučio kambarį ar kelionę.

47 Apeliacinė taryba taip pat pabrėžė, kad ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos priklauso specializuotam, būtent prekių ir paslaugų, susijusių su kompiuterinių sistemų sukūrimu ir veikimu, sektoriui ir skirtos ribotai visuomenės daliai, nes jos tik suteikia galimybę viešbučių ar kelionių sektoriaus įmonei įdiegti rezervavimo, prieinamo internetu, sistemą. Iš šių įmonių sudaryta ribota visuomenės dalis aiškiai išsiskiria iš plačiosios visuomenės, kuriai skirtos prekių ženklu, dėl kurio kilo ginčas, žymimos nagrinėjamos paslaugos.

48 Atsižvelgdama į tai, kad visuomenė, kuriai parduodamos aptariamos prekės ir paslaugos, skiriasi, Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad šios prekės ir paslaugos taip pat nekonkuruoja tarpusavyje.

49 Be to, Apeliacinė taryba nagrinėjo, ar aptariamos prekės ir paslaugos gali vienos kitas papildyti. Jos teigimu, nagrinėjamu atveju ši galimybė turi būti atmesta, nes plačioji visuomenė, kuriai skirtos prekių ženklu, dėl kurio kilo ginčas, žymimos prekės, neperka aptariamų ankstesniu prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų, kurios skirtos tik įmonėms, vėliau teikiančioms paslaugas plačiajai visuomenei.

50 Pagaliau šiuo atžvilgiu Apeliacinė taryba taip pat pastebėjo, kad interneto naudotojai, kurie perka kelionių paslaugas internetu, greičiausiai nežino, kas pateikė programinę įrangą, kurios dėka internetinė parduotuvė veikia, ir bet kuriuo atveju gali atskirti sudėtingą technologiją teikiančią įmonę nuo kelionių paslaugas internetu parduodančios įmonės.

51 Šiems paaiškinimams reikia pritarti. Jie tinkamai įrodo, kad aptariamų prekių ir paslaugų rūšis, paskirtis bei naudojimas skiriasi ir jos nekonkuruoja tarpusavyje bei vienos kitų nepapildo. Iš tikrųjų visų pirma reikia konstatuoti, kad aptariamos ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos yra kompiuterinės, o nagrinėjamu prekių ženklu žymimų informavimo, užsakymo ir rezervavimo paslaugų paskirtis kitokia, ir kompiuteris naudojamas tik tam, kad būtų perduota informacija arba suteikta galimybė rezervuoti viešbučio kambarį ar kelionę.

52 Taip pat reikia pastebėti, kad aptariamos ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos skirtos būtent viešbučių ir kelionių sektoriaus įmonėms, o nagrinėjamu prekių ženklu žymimos informavimo, užsakymo ir rezervavimo paslaugos skirtos plačiajai visuomenei.

53 Be to, reikia pažymėti, kad aptariamos ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos naudojamos tam, kad leistų informacinei sistemai, tiksliau – internetinei parduotuvei, veikti, o nagrinėjamu prekių ženklu žymimos informavimo, užsakymo ir rezervavimo paslaugos naudojamos norint rezervuoti viešbučio kambarį ar kelionę.

54 Vien to, kad nagrinėjamu prekių ženklu žymimos informavimo, užsakymo ir rezervavimo paslaugos teikiamos tik internetu, todėl joms reikia tokios kompiuterinės įrangos, kokia naudojama siūlant ankstesniu prekių ženklu žymimas prekes ir paslaugas, neužtenka, kad būtų paneigti pagrindiniai skirtumai, esantys tarp aptariamų prekių ir paslaugų rūšies, paskirties ir naudojimo.

55 Iš tiesų kompiuterinės prekės ir paslaugos naudojamos beveik visuose sektoriuose. Dažnai tos pačios prekės ir paslaugos, kaip antai tam tikra programinės įrangos ar operacinės sistemos rūšis, gali būti naudojamos labai skirtingais tikslais, bet dėl to jos netampa kitokiomis ar skirtingomis prekėmis ir paslaugomis. Atvirkščiai, kelionių agentūros paslaugų rūšis, paskirtis ar naudojimas nepasikeičia vien dėl to, kad jos teikiamos internetu, juo labiau kad šiandien norint teikti tokias paslaugos beveik būtina naudoti kompiuterines taikomąsias programas, net jeigu šios paslaugos teikiamos ne internetinėje parduotuvėje.

56 Be to, aptariamos prekės ir paslaugos nėra vienos kitas pakeičiančios, nes visuomenė, kuriai jos skirtos, skiriasi. Todėl Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad minėtos prekės ir paslaugos nekonkuruoja tarpusavyje.

57 Pagaliau šios prekės ir paslaugos vienos kitų nepapildo. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad vienos kitas papildančios prekės ar paslaugos yra tos, tarp kurių egzistuoja glaudus ryšys, t. y. viena yra tokia būtina ar svarbi kitai naudoti, jog vartotojai gali manyti, kad atsakomybė už šių prekių pagaminimą arba už šių paslaugų teikimą tenka tai pačiai įmonei (2005 m. kovo 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sergio Rossi prieš VRDT – Sissi Rossi* (SISSI ROSSI), T-169/03, Rink. p. II-685, 60 punktas; 2006 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Eurodrive Services and Distribution prieš VRDT – Gómez Frías* (euroMASTER), T-31/04, nepaskelbta Rinkinyje, 35 punktas ir 2008 m. birželio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *El Corte Inglés prieš VRDT – Abril Sánchez ir Ricote Saugar* (Boomerang TV), T-420/03, Rink. p. II-837, 98 punktas).

58 Pagal šį apibrėžimą, pateiktą teismų praktikoje, reikalaujama, kad vienos kitas papildančios prekės ar paslaugos galėtų būti naudojamos kartu, o tai reiškia, kad jos turi būti skirtos tai pačiai visuomenei. Iš to matyti, kad prekės ir paslaugos, kurios yra būtinos, kad komercinė įmonė veiktų, ir prekės ir paslaugos, kurias ši įmonė gamina ar teikia, negali vienos kitų papildyti. Šios dvi prekių ar paslaugų kategorijos nėra naudojamos kartu, nes pirmosios kategorijos prekes ar paslaugas aptariama įmonė naudoja pati, o antrosios kategorijos – šios įmonės klientai.

59 Pripažindama, kad aptariamų prekių ir paslaugų galutiniai vartotojai skiriasi, ieškovė teigia, kad šiuo atveju galimybė supainioti negali būti atmesta, nes aptariamomis ankstesniu prekių ženklu žymimomis prekėmis ir paslaugomis tik siekiama suteikti

galimybę, kad būtų teikiamos nagrinėjamu prekių ženklu žymimos informavimo, užsakymo ir rezervavimo paslaugos. Šiomis paslaugomis suinteresuota visuomenė paprastai nežino, kas sukūrė būtiną programinę įrangą, ir tarp įstojusios į bylą šalies interneto svetainėje esančios informacijos neskiria, kokią informaciją pateikė įstojusi į bylą šalis, o kokia priskiriama programinei įrangai ar paslaugoms, kurias pateikė tokia kaip ieškovė kompiuterinių paslaugų sektoriuje besispecializuojanti įmonė. Galiausiai įstojusios į bylą šalies interneto svetainėje prekių ženklu, dėl kurio kilo ginčas, žymimos paslaugos susimaišo su nagrinėjamomis ankstesniu prekių ženklu žymimomis prekėmis ir paslaugomis.

60 Šiems argumentams negalima pritarti. Šiuo klausimu reikia pastebėti, kad visuomenė, kuriai skirtos nagrinėjamu prekių ženklu žymimos paslaugos, teikiamos pasinaudojant įstojusios į bylą šalies interneto svetaine, paprastai visiškai nesidomi programinės įrangos ir kompiuterinių paslaugų, kurių dėka ši interneto svetainė veikia, komercine kilme. Šiai visuomenei įstojusios į bylą šalies interneto svetainė yra paprasta kelionių ar viešbučio kambarių rezervavimo internetu priemonė. Svarbu tai, kad ji gerai veiktų, o ne tai, kas pristatė programinę įrangą ir suteikė kompiuterines paslaugas, kurios suteikia jai galimybę veikti.

61 Tačiau jeigu kai kuriems įstojusios į bylą šalies klientams kyla klausimų dėl programinės įrangos ir minėtos programinės įrangos tobulinimo ir projektavimo paslaugų, reikalingų, kad įstojusios į bylą šalies interneto svetainė veiktų, komercinės kilmės, jie gali, kaip teisingai pastebėjo Apeliacinė taryba, atskirti besispecializuojančią įmonę, kuri teikia šias prekes ir paslaugas, nuo įstojusios į bylą šalies, kuri teikia su turizmo ir kelionių sektoriumi susijusias paslaugas internetu. Iš tiesų, kadangi nagrinėjamu prekių ženklu žymimos paslaugos pagal apibrėžimą teikiamos tik internetu, reikia daryti prielaidą, kad įstojusios į bylą šalies klientai turi bent šiek tiek naudojimosi kompiuteriu įgūdžių. Todėl jie supranta, kad ne kiekvienas kompiuterio naudotojas gali įdiegti rezervavimo internetu sistemą ir kad tam reikia programinės įrangos ir minėtos programinės įrangos tobulinimo ir projektavimo paslaugų, kurias teikia besispecializuojanti įmonė.

62 Ieškovės teiginys, kad įstojusios į bylą šalies klientai negali atskirti įstojusios į bylą šalies informacijos nuo programinei įrangai ir ankstesniu prekių ženklu žymimai kompiuterinių paslaugų rūšiai priklausančios informacijos, taip pat neteisingas. Įstojusios į bylą šalies klientus gali dominti su kelionės sąlygomis, laisvais viešbučio kambariais ir jų kaina susijusi informacija. Šios informacijos teikimas yra būtent nagrinėjamu prekių ženklu žymimos paslaugos. Ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos tik padeda perduoti šią informaciją, bet jomis suinteresuotiesiems asmenims nėra perduodama kitokia informacija.

63 Pagaliau ieškovė nesutinka su ginčijamame sprendime daroma nuoroda į 2006 m. gegužės 12 d. *Oberlandesgericht Dresden* (Drezdeno aukštesnysis apygardos teismas) sprendimą, kuriuo įstojusi į byla šalis rėmėsi Apeliacinėje taryboje. Šiame sprendime, nagrinėdamas ieškovės ir įstojusios į bylą šalies ginčą dėl prekių ženklų teisės pažeidimo, *Oberlandesgericht Dresden* padarė išvadą, kad programinė įranga ir programinės įrangos tobulinimo bei projektavimo paslaugos ir paslaugos, kuriose naudojama ši programinė įranga, nėra panašios, nes visuomenė žino, kad įvairiuose sektoriuose paslaugos teikiamos pasinaudojant elektronine įranga. Ginčijamo sprendimo 22 punkte Apeliacinė taryba visiškai sutinka su minėto sprendimo motyvais ir išvadomis.

64 Tačiau ieškovė teigia, kad šia nuoroda patvirtinama, jog Apeliacinės tarybos išvada, kad aptariamos prekės ir paslaugos nėra panašios, yra klaidinga. Ieškovės teigimu, 2003 m. lapkričio 13 d. *Bundesgerichtshof* (Vokietijos federalinis teisingumo teismas) sprendimas (I ZR 103/01, GRUR 2004, p. 241), kuris minimas pirmiau nurodyto *Oberlandesgericht Dresden* sprendimo motyvuose, yra susijęs su byla, kurioje buvo pripažinta, kad norint išspręsti bylą nėra svarbu, kokiu būdu perduodama (informatizuota sistema ar kitomis priemonėmis, kaip antai įprastas paštas) tam tikra informacija ir užsakymai. Ši byla skiriasi, nes nagrinėjamu prekių ženklu žymimos paslaugos teikiamos tik internetu.

65 Tačiau, kaip buvo nurodyta anksčiau, vien to, kad aptariamos į bylą įstojusios šalies paslaugos teikiamos tik internetu, neužtenka, kad būtų nuspręsta, jog šios paslaugos ir ankstesniu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos yra panašios. Todėl, priešingai nei tvirtina ieškovė, ginčijamame sprendime daroma nuoroda į minėtą *Oberlandesgericht Dresden* sprendimą visiškai neįrodo, kad išvada, jog vienu ir kitu prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės ir paslaugos nėra panašios, yra klaidinga, ir net nėra reikalo nagrinėti, ar minėtame sprendime buvo teisingai taikoma *Bundesgerichtshof* praktika, nes šis klausimas viršija Pirmosios instancijos teismo kompetenciją ir šioje byloje bet kuriuo atveju nėra svarbus.

66 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad vienintelis ieškovės ieškinio pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

67 Kadangi vienintelis ieškinio pagrindas, kurį grįsdama savo ieškinį nurodė ieškovė, yra atmestas, bet kokiu atveju šis ieškinys turi būti pripažintas nepagrįstu ir nėra reikalo spręsti dėl VRDT ir įstojusios į bylą šalies atsakymuose į ieškinį nurodyto nepriimtinumo pagrindo (šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba prieš Boehringer*, C-23/00 P, Rink. p. I-1873, 52 punktą ir 2004 m. kovo 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-233/02, Rink. p. I-2759, 26 punktą).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

68 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti teisinės pagalbos prašymą.

2. Atmesti ieškinį.

3. Priteisti iš *Commercy AG* bylinėjimosi išlaidas.

Vilaras Prek Ciucă

Paskelbta 2009 m. sausio 22 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.